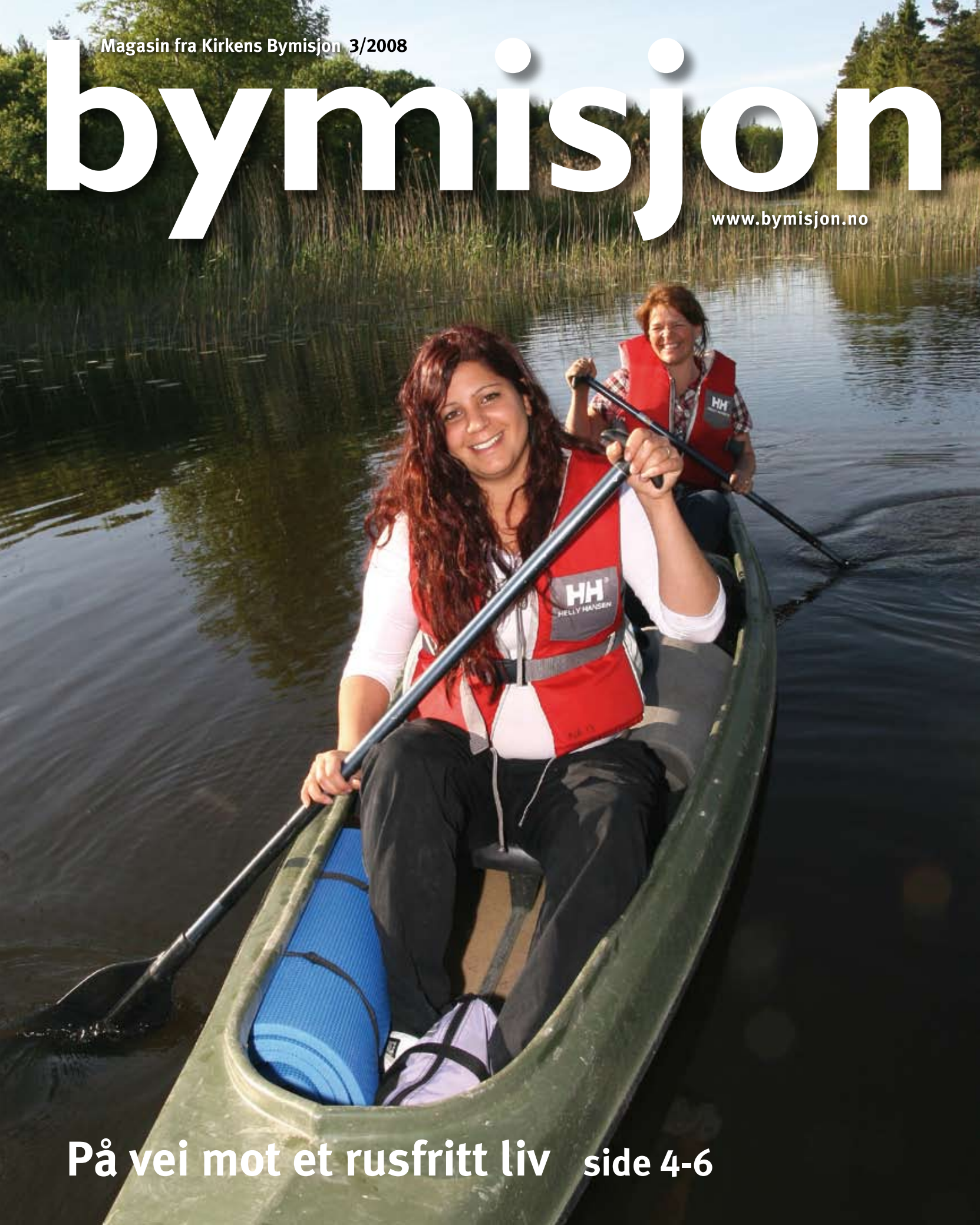

Magasin fra Kirkens Bymisjon 3/2008

bymisjon

www.bymisjon.no

På vei mot et rusfritt liv side 4-6

Det tredje alternativ

I Norge står frivilligheten høyt i kurs. Det samlede medlemstallet i ulike organisasjoner og lag er langt høyere enn innbyggertallet. For hver og en av oss er gjerne med i mange sammenhenger. Og vi liker å tenke at dugnad er noe særnorsk og utslettelig i folkesjelen.

Alle er enige om at høy grad av frivillig organisering er bra for et samfunn. Samfunnsforskere sier – med et ikke helt vellykket uttrykk – at det styrker samfunnets 'sosiale kapital'. Det viktigste er at det bidrar til å øke graden av tillit mellom innbyggerne. Det igjen styrker både demokrati og velstandsutviklingen.

Den organiserte frivilligheten kalles ofte den tredje sektor. Noe som er annerledes enn både stat og marked. Hvilken plass har den tredje sektor her i landet, som altså gjerne framstår som verdensledende i frivillig organisering og mester i sosial kapital?

I Frivillighetsmeldingen som ble lagt fram av regjeringen i vår gis frivillige organisasjoner en viktig rolle: Vi kan supplere offentlig innsats ved å bidra til å fange opp og sette på dagsordenen nye behov som bør følges opp med tilbud fra det offentlige. Vi kan påvirke arbeidet med å videreutvikle velferdsstaten gjennom å kritisere offentlige myndigheter. Og vi kan utløse ressurser og tilby tjenester som utfyller offentlige tilbud. Dette er gode og viktige signaler.

Da er det samtidig overraskende når en ny forskningsrapport ført i pennen av Karl Sivesind viser at bare 5,9 prosent av den betalte sysselsettingen på velferdsfeltet utføres av den tredje sektor. Det er svært lavt i internasjonal sammenheng.

Samtidig opplever stadig flere aktører i den tredje sektor at de kjemper i motvind. De presses både fra marked og stat – og paradoksalt nok fra begge samtidig. Måten anbudsrunder, stykkprisfinansiering og konkurranseutsetting gjennomføres på i velferdssektoren gjør at stadig flere spør seg om det er politisk vilje til å ha en sterk og selvstendig tredje sektor på velferdsfeltet.

Det bør det være. Stat og marked trenger et tredje alternativ, ikke minst når det gjelder omsorgen for medmennesker i krevende situasjoner i livet. Dette er ikke først og fremst konkurranse: Vi samarbeider godt i begge retninger. Vi er og vil fortsette å være et viktig supplement – og korrektiv. Da må de mange festtalene omsettes i politisk vilje til å gi gode rammevilkår for den tredje sektor, så vi kan være et reelt alternativ også i fremtiden.

Samtidig må vi som jobber i denne sektoren dag for dag strekke oss enda lenger, for å vise at vi er verdt det. Det viser vi først og fremst overfor medmennesker i hverdagen – gamle og unge, friske og syke.

Med ønske om en god sommer!

Sturla J. Stålsett

Sturla J. Stålsett
generalsekretær

BYMISJON

Informasjonsblad for Stiftelsen Kirkens Bymisjon Oslo
Tollbugata 3,
0152 Oslo
Telefon 22 36 55 00

I redaksjonen:

Per Frogner (redaktør)
Margrethe Høydalsvik
Atle Briseid

Layout:

Waalder design
v/Jorunn Waalder

Forsidefoto:

Atle Briseid

Hjemmeside:

www.bymisjon.no

E-post:

firmapost@skbo.no

Trykk:

Askim Grafiske Senter

Opplag:

32 000

IK-kontrollert
innsamlingskonto:
7011 05 18593

Gategudstjenestene flytter til Spikersuppa

Også denne sommeren vil Carl Petter Opsahl dele ut nattverd midt i byen, men i år blir det ved Spikersuppa.

På grunn av gravearbeider på Jernbanetorget har sommerens gategudstjenester fått nytt tilholdssted. Også liturgien vil få en ny vri.

Kirkens Bymisjon har i mange år holdt gategudstjenester på forskjellige steder i byen. De siste årene har Jernbanetorget fungert som kirkesal. Anleggsarbeidene nedenfor Oslo S har ført til at gategudstjenesten i år blir holdt i Spikersuppa.

- Spikersuppa er ikke noe trafikkalt knutepunkt, slik Jernbanetorget er, men det ligger rett ved Karl Johan og er fortsatt midt i turisttrafikken mellom Stortinget og Slottet og et sted folk liker å være, sier gatepresten Carl Petter Opsahl.

Økologi i sentrum

Hver søndag kveld fra 22. juni til 24. august vil han, andre prester fra Kirkens Bymisjon og prester fra andre menigheter i byen holde gudstjeneste midt i mylderet av sommerglade mennesker. Årets første gategudstjeneste vil sågar bli en markering av skapelsens dag.

- Mange tenker hav og fjell når de tenker økologi. Jeg synes det er viktig å se på byen som et økologisk sted. Prekener og liturgi vil bære preg av dette, sier han.

Et flunkende nytt alter og døpefont i børstet acryl vil også bli tatt i bruk til årets sesong. Det er betraktelig lettere å flytte med seg rundt i byen.

- Det er tidløst, urbant og solid. Vi gleder oss til å ta det nye utstyret i bruk, sier han.

- Høydepunkt

Opsahl var med og arrangerte de første gategudstjenestene for omtrent 15 år siden, da som musiker. Han gleder seg fortsatt til en ny sesong.

- Sammen med stallen på jernbanetorget før jul er det høydepunktet i en gateprests liv. Jeg synes det er veldig sterkt å se at gudsbildet manifesterer seg på gata, sier han.

Opsahl får med seg et lag av meget gode musikere til årets sommerseesong. Som vanlig er Ottar Nesje kapellmester, og Jon Børge Askeland, Kristin Reitan, Benedicte Torget og Hallgrim Bratberg vil også bidra musikalsk.

tekst og foto: Atle Briseid

Magi på sommerøya

Brødrene Bjørn (tv) og Paal Schwensen ved vekta som de ble veid på før og etter Hudøyoppholdet på 50-tallet.

I år feirer Hudøy feriekoloni 90 år. Hver sommer ønsker Oslo kommune og Kirkens Bymisjon ca 1300 barn velkommen til gode sommeropplevelser i 11 kolonitun. Den siste dagen i mai startet 90-årsjubileet med åpen dag på Hudøy. Der møttes folk med både gode og såre minner.

Hudøy startet som et kommunalt ferietilbud for barn fra trangbodde byfamilier. I mange år var disiplin, orden og fysisk fostring viktigere enn ferietrivelser.

Gjensyn med femtitallet

Brødrene Paal (63) og Bjørn Schwensen (68) vandrer smilende rundt i gamle sovesaler og gårdstun. Litt tenksomme og undrende er de med det første Hudøy-gjensynet siden 50-tallet. Bjørn var her i fire somre mellom 1947 og -53. Paal husker somrene 53 – 57. De kom fra trange kår i Oslo sentrum, og feriekolonien var morens eneste mulighet til egen "ferie" mens faren var på langfart. Den gangen var sommeroppholdene på øya 6 uker i strekk. -

Trivsel og gode minner for både barn og voksne på "Åpen dag" på Hudøy.

Det var lenge å være hjemmefra når man bare var 6-7 år, minnes brødrene.

- Jeg husker at jeg grudde meg, at jeg lengtet hjem, at jeg var redd for noen av de større gutta, sier Bjørn. Men det var en fri sommer midt i naturen. Det gikk stort sett i fotball, bading, krabbefiske og litt hobbyaktiviteter. Men for en litt forsiktig kar som likte å være alene kunne Hudøydagene være tøffe.

- Det var artig å se igjen sovesalen, sier Paal. Her bodde vi nesten 30 på ett rom. Det var litt militært, men også spennende og ganske fritt. Han husker at alle barna hadde et nummer, og at de hadde hvert sitt tinnkrus som hang ute på veggene. - I løpet av sommeren lærte vi oss til å bli ganske selvhjulpne – det var nok nyttig på mange måter. Men det kunne være daustille og ganske kjedelig noen ganger.

Brev til mor

Bjørn har med en bunke falmende brev som han blar forsiktig gjennom. Det er hans egne brev hjem til mor – fra Hudøy. Det er noteringer over både seire og savn. Han skriver om flotte idrettsresultater, men også hvordan hennes gavepakke med godterier til bursdagen hans ble "konfiskert": "Takk for gaven mor, jeg har fått en tomat og en karamell, resten skal jeg visst få en annen dag..."

De to brødrene mener de fikk med seg mye verdifullt fra Hudøy på et litt barskt 50-tall:

- Vi lærte å kjede oss og å klare oss uten mor og far i nærheten, vi lærte verdien av å leve tett sammen med helt forskjellige barn – en sosialisering der man også måtte beregne hva som kunne skje. Det var få krav, og vi sovna som regel godt om kvelden – og gikk opp i vekt.

Trivsel for alle

På dagens Hudøy er det beste i den gamle formen med natur, fantasi og opplevelser, uten tekniske hjelpemidler beholdt. Nå betyr trivselen for hvert enkelt barn mer. Bård Gundersen har hatt 27 somre på Hudøy. Først som skolegutt fra Haugenstua, senere som ansatt i sommerstaben. På "åpen dag" er han kyndig guide rundt på øya:

- Det føles riktig å formidle til barna det som er utviklet her på øya. De får erfaring med å være borte hjemmefra, men møter voksne uten autoritære krav.

De møter en venneflokk rundt langbordet og en blanding av fellesskap, fantasifortellinger, naturopplevelser og gammeldags sommer ved sjøen. - Det er magi her, sier Bård – og viser gjestene både til Kaptein Kroks hage, det hule treet, og pansergrevlingens jaktmarker...

Hudøys 90-årsfeiring fortsetter med jubileumsdag 27. juni.

tekst og foto: Per Frogner

På vei mot et liv uten rus

På Origosenteret kjemper unge mennesker mot trangen til å ruse seg.

Helse Sør-Øst har bestemt at de har ett år på å klare det.

Sosionom Liv Schiller roser deltakerne på morgensamlingen for deres fremgang. - Jeg tror ikke dere vekter dette like høyt som jeg, sier hun.

Morgensola skinner inn gjennom vinduene til rusbehandlingsinstitusjonen Origosenteret i Østfold. Det skinner i øynene til "Jørn" også.

- Jeg har tenkt meg hjem, sier han.

Han har ikke vært hjemme på over et halvt år. Forrige gang ble det mye stress. Nå har han mer ruskontroll, sier han. Mer ro. Denne gangen skal han ikke oppsøke gamle kompiser. Han skal være med familien hele tiden. Grille og fiske makrell. Ikke la seg friste.

- Flyplassen blir en utfordring. Der er det mulig å drikke pils. Men det skal gå greit. Jeg gidder ikke å være brisen når jeg skal møte familien min. Det blir for dumt, sier han.

Rundt bordet i biblioteket sitter fire andre unge mennesker og nikker oppmuntrende. Liv Schiller nikker ivrigst av dem alle. Hun er sosionom og leder gruppesamtalen om helgens permisjonssøknader – eller "treningsturer" som det heter på Origo. En del av behandlingen handler nemlig om å trene seg på livet utenfor institusjonen.

- Her på Origo er de skjermet. Derfor må de ut i livet og prøve seg, sier Schiller.

"Terje" er nettopp kommet tilbake fra en slik treningstur. Oppdraget var å ta bussen hjem og sette seg på en kafé i gågata for å møte folk. Det krevde mot. Terje levde lenge et dobbeltliv med både jobb og rusavhengighet, og har gruet seg til å treffe gamle arbeidskolleger igjen. Nå er oppdraget er fullført, og han får ros fra de andre deltakerne for sitt mot. Liv gir tydelig uttrykk for at hun er stolt av ham.

- Jeg tror ikke dere vekter dette like høyt som jeg gjør, sier hun.

Ansvar for eget liv

Ros og bekreftelse er en viktig del arbeidet ved Origosenteret. Enda viktigere er det at beboerne blir bevisste på at de har ansvar for sitt eget liv og blir klar over sine egne styrker og svakheter. Undervisning i rusens fysiske og psykiske virkning er en del av dette arbeidet.

- Vi ønsker å hjelpe dem til å stå i sin egen ambivalens. Mange er veldig eplekjekke i starten. De tror at alt skal gå så greit og at de ikke skal ha mer

Henrik er ferdig med oppholdet på Origosenteret og trener seg opp til sommerens pilegrimsvandring til Santiago de Compostella. - Det blir en god start på det nye livet, sier han

kontakt med det gamle miljøet. Men så kommer de ut og oppdager at det er bare det miljøet de har, sier Schiller.

Flere opplever at de "sprekker" og vender tilbake til rusen. Men et rusinntak er ikke en tilfeldighet eller noe som bare skjer i et svakt øyeblikk.

"Torhild" fødte under rusbehandlingen og får hjelp og støtte til å være en god mor for sin lille sønn. - Han er min reddende engel, sier hun.

Institusjonssjef Solveig Lie reagerer på at Helse Sør-Øst har kuttet ned behandlingstiden til 12 måneder.

middagssola utenfor spisesalen. Noen triller små barn i barnevogner. Andre vugger rundt med store, gravide mager. Origosenteret har nemlig en egen familieavdeling med hybler for alenemødre og leiligheter for familier. Opptil 10 barn kan være på senteret til enhver tid.

- Familieavdelingen er noe av det beste med Origo. Der får vi veiledning og støtte. De ansatte har god kompetanse på barn som har vært utsatt for rus i svangerskapet, sier en av damene.

"Torhild" fant ut at hun var gravid da hun var i avrusning og fødte under rusbehandlingen. Nå får hun hjelp og støtte av Origosenteret til å være en god mor for sin lille sønn.

- Han er min reddende engel. Etter 15 år med rus er han mitt ultimatum. Jeg er så ferdig med det livet, sier hun.

En av de andre mødrene har et mer alvorlig drag over øynene. Hun har ikke barna sine med seg. De er i fosterhjem.

- Jeg prøver å holde meg nykter for å få barna tilbake. Det er den største motivasjonen i alle fall. Men det er tøft, og jeg har innsett at det tar tid, at jeg må konsentrere meg om meg selv for at jeg skal bli en best mulig mor senere, sier hun.

- Det planlegges i lang tid. Vi har personer som ruser seg på flere turer ute. De sier ikke noe om det, men det vises på prøver. Jeg tror ikke de lyver fordi de har lyst, men fordi de er avhengige av rus. Det er klart at det er smertefullt å se seg selv i øynene, sier Schiller.

Egen familieavdeling

Morgensamlingen inne i biblioteket nærmer seg slutten, og deltakerne går hver til sitt for å vaske og rydde fellesarealene. Dette er også en del av treningen på hverdagen som venter når oppholdet i Svinndal er over. Mens noen tar fatt på klut og såpevann, samler kvinnene seg i for-

Vasking av fellesarealer er en del av treningen på hverdagslivet som venter etter oppholdet på Origo.

Overfølsom for inntrykk

Mens de yngste barna er sammen med sine mødre, tilbringer de eldste dagen i Origosenterets egen barnehage. Denne barnehagen er ikke helt som andre. I stedet for å være fargesprakende og full av leker, er den neddempet og nøytral. I ett av rommene sitter Torill Joneid og pedagogisk leder Kirsti Mjelde sammen med et barn. Både vegger og gulv er hvite. Gardinene er trukket ned for å skjerme for det sterke lyset utenfor. Bare noen tråder med rosa og blå diodelys bryter med det ensfargete.

- Mange av barna har opplevd rus i svangerskapet og har et umodnet sansesystem. De er overfølsomme for hudkontakt, lyd og lys. Vi voksne klarer å konsentrere oss om de inntrykkene vi vil ta inn. Det klarer ikke disse barna. Det blir fort kaos i de små hodene, sier Mjelde.

Overfølsomheten gjør at flere av barna har problemer med å spise. En del er født med abstinenser. De ansatte kjenner det igjen på de sitrende underlepper og den marmorerte huden.

- Alkoholskader er faktisk mer alvorlig enn narkotikaskader. De er mer permanente, sier Mjelde.

Barnehagen legger derfor vekt på at barna skal få utvikle sanseapparatet i sitt eget tempo for å forebygge at barna får konsentrasjonsvansker senere i livet. Den arrangerer jevnlig samværsdager med foreldre og barn for å skape positive opplevelser, gi foreldrene veiledning og observere dem i samværet med barna.

På grunn av rus under svangerskapet er flere av barna i Origosenterets barnehage overfølsomme for lyd, lys og hudkontakt. Torill Joneid (til høyre) og pedagogisk leder Kirsti Mjelde sørger for at de får utvikle seg i sitt eget tempo.

- Vårt mål er at alle barna skal oppleve trygghet. Det er ikke en selvfølge når foreldrene er rusavhengige. Hvis disse barna blir tatt godt vare på, kan det gå ganske bra, sier Mjelde.

Pilegrimsfareren

Utenfor er lunsjen over. Noen er gått til dataundervisning, andre sitter i gruppeterapi med Origosenterets psykologer. De ferskeste får undervisning i senteret egen introduksjonsgruppe. Henrik har vært gjennom alt dette og gjør seg nå klar for neste etappe i livet. Han har vært på Origo i ett år og er klar til å forlate institusjonen. Men først skal han gjennomføre sitt eget personlige utviklingsprosjekt. I løpet av seks uker skal han tilbakelegge 70-80 mil alene til fots, på vei mot pilegrimsmålet Santiago de Compostella i Spania.

- Jeg bestemte meg for å ha pilegrimsvandringen som et mål allerede da jeg la meg inn til avrusning. Jeg tror jeg har godt av en slik sjelevandring. Det blir en god start på det nye livet, sier han.

Annenhver dag går han lange treningsturer for å forberede seg. Vannblemmer og gnagsår vitner om at de nye skoene ennå ikke er ferdig inngått. Men det er ikke den fysiske utfordringen som er mest skremmende for Henrik.

- Jeg er litt nervøs. Særlig fordi jeg skal gå alene. Ensomheten kan være en fiende, sier han og legger til:

- Men på Origosenteret er jeg blitt bedre kjent med meg selv. Jeg er blitt flinkere til å takle følelselivet mitt og fått bedre innsikt i hvordan jeg selv fungerer.

Når Henrik kommer tilbake fra Spania, venter en jobb på et hjem for autister. Han kjenner stedet allerede, for Origosenteret har skaffet han hospiteringsplass. Henrik er spent på å forlate tryggheten som det lille samfunnet i Svinndal representerer.

- På en måte skulle jeg gjerne hatt noen måneder til her på Origo for å få litt mer trygghet og bygge på det nye livet. Men pilegrimsturen er en fin anledning til å avslutte oppholdet, sier han.

Helse Sør-Øst kutter behandlingstiden

Dersom Henrik ville, kunne han fått bli noen ekstra måneder på Origosenteret. Det får ikke nye pasienter. Fra 1. juli har Helse Sør-Øst kuttet ned på den maksimale behandlingstiden til 12 måneder. Målet er å få flere gjennom behandlingen. Gjennomsnittlig behandlingstid ved senteret har til nå vært

15 måneder ved klinikkavdelingen og 18 måneder på familieavdelingen. Institusjonssjef Solveig Lie ser både er ulemper og fordeler med det nye systemet.

- Noen pasienter trenger absolutt å bli skrevet ut tidligere for å unngå å bli institusjonalisert. Bakdelen er at mange har alvorlige og sammensatte problemer, og har ofte psykiske lidelser som angst og depresjoner. Dette krever lang tid å behandle, sier hun.

Selv om behandlingstiden er satt til ett år, er det mulighet for reinntak.

- Det virker som om Helse Sør-Øst forventer at dette er svingdørspasienter som vil komme tilbake. Det er en erfaring vi ikke har. For mange pasienter er det bedre med lengre, sammenhengende behandlingstid enn å tenke reinntak, sier hun.

- Uansett lengde på oppholdet kreves det av oss at vi tilrettelegger en nyttig oppfølgingsplan for tiden etter utskrivning. Denne planen er i et samarbeid mellom Origo, pasient og ansvarsgruppen til pasienten, sier hun.

Jentegjeng på kanotur

Mens institusjonssjefen prater, kommer fritidskonsulent Anne Karang forbi. Hun holder på å laste inn soveposer, liggeunderlag og annet friluftststyr i minibussen. En jentegjeng på fire beboere og to ansatte skal på kanotur på Vansjø og skal overnatte i lavvo til dagen etter.

- Jeg har vært på kanotur en gang før. Det var koselig. Men dette blir første gang jeg fisker, sier "Julie".

Det er en gjeng sporty jenter som skal på tur. Flere deltar i joggegruppen som tillitskvinnen har startet. De har løpt både sentrumsløpet og Mossekarusellen. Nå venter nye opplevelser til vanns.

- Vi kommer til å synke med alt dette utstyret, fleiper jentene når de ser alt som skal med.

De setter seg i bilen, stikker innom butikken for å kjøpe røyk og brus, og durer i vei til padleparadiset. Vel fremme pakker de ut. Solen står lavere på himmelen, og stemningen er god når jentene setter de tre kanoene på vannet. Lyden av latter bølger utover vannspeilet når jentene padler seg av gårde. På vei mot både små og store utfordringer i livet.

tekst og foto: Atle Briseid

Tid til overs? Noen trenger deg!

- Opplæring i samtaleteknikk
- Egen vekst
- Stor takknemlighet

Bli med oss; vi er kvinner og menn, studenter, pensjonister og yrkesaktive. Sammen driver vi døgnåpen krisetjeneste på telefon og internett. Lyst til å være noe for andre og utvikle deg selv? Sjekk nettsidene våre eller ring for mer info. Intensivkurs for nye frivillige medarbeidere starter 16. sept. Påmelding nå. Vi trenger deg!

www.kirkenssos.no Tlf: 22 57 89 00

Gateprestene Carl Petter Opsahl og Jan Christian Nielsen ønsker å være lette å nå og lette å unngå. Hovedoppgaven er å være lyttende mennesker.

Prester i sommersol

Prestene Carl Petter Opsahl og Jan Christian Nielsen tilbringer sommeren ute blant folk i Oslos gater. Begge mener at flere bør gjøre det samme.

Både Nielsen og Opsahl har tittelen "gateprest". Begge er enige om at flere prester burde benytte sommeren til å komme seg ut av menighetskontorene.

- Helt klart! Du må ikke kalle deg gateprest for å gå ut. Som menighetsprest, har du et definert område du skal jobbe i. Da bør du være synlig i det området, mener Carl Petter Opsahl, som har jobbet blant rusavhengige, innsatte, beboere på hybelhus og folk som tigger i regi av Kirkens Bymisjon i to år.

Jan Christian Nielsen er ansatt gjennom Gud i storby-prosjektet til Oslo bispedømmeråd og er litt ferskere i gamet. Har gått gatelangs to etter-

middager og kvelder i uka siden årsskiftet for å være i kontakt med sentrumsungdom.

- Etter den enorme tilbakemeldingen jeg har fått, er jeg ikke i tvil om at prester bør være mer synlige i bybildet. Jeg tror kirka for mange fremstår som en institusjon, mer enn som en samling enkeltpersoner. Ungdom søker mot personer og relasjoner, sier han.

Folk er mer nysgjerrige

Carl Petter Opsahl mener sommeren er en god tid for å trekke på gata og snakke med folk.

- Mange har bedre tid om sommeren. De er oppsatt på å nyte livet, slappe av og er mer nysgjerrige. Da er det også lettere å sette ord på åndelige ting, sier han.

Jan Christian ser samtidig en utfordring i forhold til sin målgruppe.

- Det er mer folk ute om sommeren, og slik sett drukner man jo noe i mengden. På vinteren er det lettere å se hvem som bare henger rundt Oslo City og hvem som er på handletur, sier Jan Christian.

Begge gateprestene er klare på at de ikke er i bybildet for å prakke evangeliet på folk.

- Jeg skal være lett å nå og lett å unngå. Jeg ønsker ikke å være påtrengende – det er mange nok stemmer som ønsker å nå frem til deg i bybildet, sier Jan Christian.

- Det er ikke slik at jeg besitter evangeliet. I stedet lærer jeg stadig nye ting ved å snakke med folk, sier Carl Petter.

Han understreker at oppgaven i stor grad består av å være et lyttende menneske.

- Når vi som kirke går ut, gjør vi oss sårbare, og det hender jeg møter reaksjoner som: hvem faen tror du at du er som går med prestesnipp? Men det er viktig å stille seg lagelig til for hogg. Kirken har vært en maktinstitusjon som har påført mennesker lidelse, og vi må også tåle å få slike reaksjoner.

Slenger kommentarer

- Hvordan kommer dere i kontakt med folk?

- Mange slenger kommentarer som "hei, gateprest!", og så kommer vi i prat om hva stillingen innebærer. Det kan litt sårbart å ta kontakt om vanskelige ting på gata, derfor er jeg tilgjengelig på mail eller via msn. De alvorlige samtalenene gjør jeg som regel elektronisk, sier Jan Christian.

Mens han går gatelangs iført hettegenser eller vindjakke med påskriften "Gateprest for ungdom", bruker Carl Petter som regel prestesnippet.

- Snippet er litt mer tradisjonell, og jeg smaker fortsatt litt på bruken av den. Den signaliserer jo at jeg er prest, men noen tror jeg er italiener. Men det hender ofte at folk setter seg ned ved siden av meg på t-banen eller på trikken og spør om Gud når jeg har snippet på meg, sier han.

Han mener alle prester burde ha større mulighet til å improvisere.

- Prester sitter mye på kontor og skriver. Jeg mener biskopen burde oppfordre alle prester til å sette av en dag i uka til å følge sin intuisjon, oppdage nye sider av menigheten og stedet de bor på. Når jeg er ute i bybildet, gjør jeg ofte noe litt uventet som folk stusser ved, leser Koranen eller hiphop-blader. Jeg får ofte uventet kontakt på den måten.

tekst og foto: Atle Briseid

– Viktig at politikerne forstår

Ventende mor Grid Mette Hustad fikk god kontakt med barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt under statsrådsbesøket på Nanna-Marie. Det var også to mødre som møttes.

Når statsråden ser den gravide inn i øynene og går inn i en lang og lavmælt mammaprat, skjønner vi at et besøk gjør inntrykk også på politikerne. – Det er viktig at politikere forstår, sa en av mødrene som fikk besøk av barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt i sin bolig på "Nanna-Marie".

FORUS – Kirkens Bymisjons senter for barn, unge og familier fikk statsrådsbesøk en formiddag i mai, og i løpet av noen timer fikk hun godt innblikk i tilbudene både ved Nanna- Marie og Heggeli barnehjem.

Nanna-Marie er nylig omorganisert til å være et tilbud om tidlig hjelp til gravide og småbarnsmødre i en vanskelig situasjon. Tidligere mottok de familier henvist fra barnevernet. Nå er senteret endret til lavterskel forebyggende helsetiltak, der alle som trenger tidlig hjelp kan søke om bolig med oppfølging eller hjelp i eget hjem.

På Nanna-Marie, som ligger godt integrert i et boligfelt på Nordstrand, fikk den nye barnestatsråden møte flere mødre som bor på stedet med sine barn, og som venter barn. Hun satte tydelig pris på besøket inne i kvinnes

leiligheter, og statsrådens følge måtte flere ganger peke på klokka da hun tok seg god tid til å utveksle mødre-erfaringer med beboerne. Grid Mette Hustad representerte beboerne under besøket. Hun er gravid og venter barn i sommer.

Godt kvinnefellesskap

- Jeg er veldig glad for den trygge rammen vi har her ved Nanna-Marie. Her har vi gode private rom, kyndige folk vi kan snakke med og et godt kvinnefellesskap. Jeg håper jeg kan være her lenge, sa Grid Mette.

Talefør og poengtert ga hun Huitfeldt en god innføring i situasjonen med å være alene med et svangerskap i en sosialt vanskelig situasjon. – Dette var et viktig besøk. Det er viktig at politikere forstår hvordan vi har det, sier Grid Mette.

Fra generalsekretær Sturla Stålsett og andre bymisjonsledere, ble det understreket hvor viktig det er at det finnes et tidlighjelpstilbud til gravide som et grunnleggende forebyggende tiltak.

- Hvis vi kan klare å være på plass fra første stund, før et lite barn kommer i store vanskeligheter, har det stor verdi for både enkeltpersoner og samfunn, sa Stålsett.

Annikens lys

Statsråden ble også invitert til lunsj sammen med alle beboerne med barn. Under den ukentlige lystenningen tente statsråden selv et lys med personlig hilsen, for alle på Nanna-Marie.

Et moderne barnehjem

Barnestatsrådens besøk gikk også til Heggeli barnehjem, og fra rekkehusene på Nordstrand dro den sorte regjeringslimousinen til den store gamle villaen på Oslos vestkant. Her driver Kirkens Bymisjon/Forus Heggeli barnehjem etter moderne omsorgsmetoder.

Her møtte Anniken Huitfeldt et hus som ligner mye på et stort familiehjem, der barna har egne rom, og der et godt oppholdsrom og uteplass har både klatrevegg, lekehytte og andre fritidsmuligheter. 10 familiebasert festerhjem er knyttet til barnhjemmet

Vanlige barn

- Her bor det vanlige barn med en uvanlig historie, sa lederen Heidi Brynhildsen som innledningen på samtalen med statsråden. - Mange av barna har foreldre med bakgrunn fra rus og psykiatri og vi må blant annet

Her bor det vanlige barn med en uvanlig bakgrunn, fikk Anniken Huitfeldt høre i samtalen med leder Heidi Kristin Brynhildsen på Heggeli barnehjem.

lære å løse vanlige hverdagsrutiner sammen med barna og øve på hva det vil si å stole på noen.

Anniken Huitfeldt fikk fortellinger og innblikk om hvilke barn som trenger barnehjemsoppfølging, og fikk også en god samtale med familiebaseparet Kirsten og Steinar Hasselgård.

- Opplegget ved Heggeli er unikt. Kontakten mellom oss som baseforeldre og de ansatte ved barnhemmet utgjør et voksent nettverk som alltid er åpent for oss. De er våre kolleger, og vi kjenner oss ikke igjen i kritikken om isolerte fosterhjem, sa de to.

En interessert og kyndig statsråd stilte spørsmål til både ansatte og fosterforeldre og var særlig opptatt av "de tidlige årene". Det ble en samtale om varsling av barns vansker, ansvarsfordeling, om barnehjem som kan orke å bære større belastninger enn private hjem, og om anbefalinger for et bedre barnevern. – Hva ville dere gjort hvis dere hadde makt? spurte statsråden.

- Et tydeligere ansvar for varsling bl.a fra barnehagene, var ett av svarene.

Etter en formiddag i noen av Bymisjonens barne- og familietiltak sier barne- og likestillingsministeren:

- Det er godt å kjenne at dette handler om barn og mennesker – og ikke bare om penger og plasser.

Statsråden fikk med en "pakke" med informasjon om hele tilbudet ved FORUS, og hennes politiske rådgiver ga uttrykk for at kontakten må opprettholdes.

tekst og foto: Per Frogner

Kort opphold

Ingeborg Midttømme (47)

Er nylig utnevnt til biskop i Møre, der hun tiltrer i september.

Hun er nå leder av Presteforeningen, en stilling hun har hatt siden 2003.

- 🗨 **Nevn en person som du kunne tenke deg å samarbeide med?** - "Prots", kordirigenten Per Oddvar Hildre. Han er leder for koret SKRUK og er en inspirerende sangleder i mange sammenhenger.
- 🗨 **Respekt, rettferdighet og omsorg er Bymisjonens visjonsord. Hvem trenger det mest akkurat nå, synes du?** - De rusavhengige som jeg møter rundt kontorinngangen min i Rådhusgata i Oslo.
- 🗨 **Hvem kunne du tenke deg å tenne et lys for?** - Min mor.
- 🗨 **Hva ville du bli som barn?** - Misjonær eller predikant. Det skrev jeg om i en skolestill!
- 🗨 **Hva er det beste med Oslo?** - At jeg har venner og familie her.
- 🗨 **Hva vil du helst forandre i denne byen?** - Noen mentale skillelinjer, mellom "de og oss" i flere sammenhenger. Det finnes noen fordomsfulle og stereotype gruppeinndelinger i Oslo, som ofte handler om sosiale skillelinjer. Da glemmer vi at alle er sårbare, og at alle har vært barn en gang...
- 🗨 **Gir du penger til tiggere?** - Ikke alltid, men ofte.
- 🗨 **Når du virkelig skal kose deg, hva gjør du da?** - Da krøller jeg meg inn i et pledd og samler mine nærmeste rundt meg.
- 🗨 **Siste leste bok?** - "Ponder these things" - en nydelig liten engelsk bok om tolkning av ikonbildenes blikk og uttrykk.
- 🗨 **Velg et ordtak som passer deg!** - "Det er like godt å hoppe i det som å krype i det". Det gjelder både rydding på kjøkkenet, en full skittentøykurv eller store oppgaver i jobbsammenheng.
- 🗨 **Hvilken arbeidsoppgave må du rekke når du er ferdig med denne praten?** - Jeg må gjøre i stand leiligheten til min mor, med blomster, mat og ting hun trenger. Hun blir utskrevet fra sykehus, og kommer hjem i morgen.
- 🗨 **Dersom Jesus kom til byen, hvem tror du han ville ha oppsøkt?** - Vi ville nok funnet ham blant de som er utstøtt av samfunnet. Det var der han var sist. Kanskje blant folkene utenfor mitt kontor i Oslo sentrum.

tekst: Per Frogner
foto: Presteforeningen

Årets fattigmann

Lederen av Stortingets arbeids- og sosialkomité, Karin Andersen, vil ta i bruk kraftigere virkemidler i kampen mot fattigdom. Hun vil forby avstenging av strømmen til folk og ha lik sosialhjelp over hele landet.

Andersen mottok nylig prisen "Årets fattigmann" på et fattigdomsseminar i Ålesund i regi av Foreningen Fattignorge og Batteriet, Kirkens Bymisjons servicekontor for selvhjelp. Prisen deles ut til en person som har betydd spesielt mye for fattigdomssaken over tid, og ble delt ut for første gang i år. – Det er sjeldent jeg har blitt så glad som da. Jeg får hele tiden henvendelser fra fortvilte mennesker som føler at de har blitt sviktet, og som jeg gjør mitt ytterste for å hjelpe.

For å forstå sosialhjelpsmottakernes situasjon bedre, har hun selv prøvd å leve på sosialhjelpssatsene. Med kun 4.279 kroner i måneden hadde hun marginalt igjen etter at strøm og husleie var betalt.

– Bare en så enkel detalj som at den ene skoen min røyk, skapte store problemer. Siden det var midt på vinteren, kunne jeg ikke gå med ødelagte sko, men jeg hadde verken råd til å kjøpe nye eller å reparere de gamle, sier hun.

Nå vil Andersen ta i bruk kraftige virkemidler i kampen mot fattigdom.

– I dag er det i stor grad organisasjoner og media som griper inn når syke og eldre får kuttet av strømmen på grunn av ubetalte regninger. Her må vi få et lovpåbud som sikrer folk basale behov i livet, sier hun og understreker at det gjerne går ut over helsa når en ikke får ordnet opp i slike situasjoner:

– En blir syk av å være fattig over lengre tid, sier hun.

Avkorting for fattige

– Da statsbudsjettet ble lagt fram i fjor høst sa du at "Bekjempelsen av fattigdom er mye bedre enn før, men det er ikke nok. Hva er de viktigste tiltakene som regjeringen bør iverksette for å styrke kampen mot fattigdommen?"

– Først og fremst er det behov for et løft i ytelsene til minstepensjonistene og for de som mottar sosialhjelp. I tillegg må vi bedre bostøtteordningene slik at folk får et sted å bo til tross for dårlig økonomi.

I følge tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB), mottok 120.000 innbyggere sosialhjelp i 2006, hvorav 50.000 var langtidsmottakere med støtte i mer enn seks måneder. En av sakene Andersen kjemper for er at sosialstøtten skal bli lik samme hvor man bor i landet. I dag er nivået på støtten veldig

Karin Andersen ble i mai utnevnt til "Årets fattigmann".

“ Det går an å leve et rikt liv med dårlig råd, men da er det viktig at samfunnet legger til rette. ”

vilkårlig og ulik fra sted til sted.

– *Kommunene bestemmer i dag fritt om eksempelvis barnetrygd og kontantstøtte skal regnes som "inntekt" og dermed medføre avkorting i stønaden. Mange enslige mødre opplever slik avkorting av sin stønad. Hva vil du si til politikerne i de kommunene som gjør dette?*

– Min oppfordring til kommunene er at de går igjennom hvordan de håndhever sosialtjenesteloven. Sosialhjelp, bolig for vanskeligstilte, samt rus og psykiatri, er alle områder de har ansvar for. Fattige bør ikke få avkortet ytelsene. Barnetrygd er noe som alle skal ha, i dag er det bare fattige som opplever avkorting. Kontantstøtten derimot har jeg lite til overs for, siden man må holde ungene borte fra barnehagen for å få kontantstøtte.

Forbrukssamfunnet

Situasjonen for barn og unge som vokser opp i fattigdom, er noe som engasjerer Andersen sterkt.

– Det er beinhardt for unger som lever i fattigdom. Du viser hvem du er via forbruket – vi er det vi konsumerer. Klesplagg, fritidsaktiviteter, hva vi gjør – alt er med på å forme identiteten, sier hun.

– En ting er all mobbing som følge av dette. En annen ting er at man blir hengende etter i forhold til ferdigheter som man har bruk for i senere alder, alt fra data til kultur- og fritidsaktiviteter.

– Noen vil alltid ha dårlig råd, og det går an å leve et rikt liv med dårlig råd. Men da er det viktig at samfunnet legger til rette, gjennom eksempelvis å sørge for at friområder ikke er beslaglagt av rike. Strender som Ingierstrand og Katten må tas vare på for allmennheten. Heldigvis har feriekolonier blitt populært igjen. Vi trenger tilgang på slike arenaer for alle på mest mulig like vilkår.

Fortvilt

– *Din partileder, Kristin Halvorsen, er finansminister i et av verdens rikeste land. Overskuddet på statsbudsjettet er rekordstort. Regjeringen har sagt den vil avskaffe fattigdom. Likevel lever flere hundre tusen nordmenn i fattigdom, og forskjellene mellom de som har mest og de som har minst øker. Hvordan er dette mulig?*

– Den store majoriteten øker sine inntekter og får bedre levestandard. De med lavest inntekt følger ikke med. Der må vi gjøre mer.

– *Det første året SV satt i regjering økte antall fattige i Norge i følge Statistisk sentralbyrå med 10 000. Syns du dette er pinlig?*

– Det er fortvilt at vi ikke får løfta de fattigste mer. Mange spør seg hvorfor vi ikke deler ut oljepengene for å løse fattigdomsproblemet i stedet for å omfordele i samfunnet. Dersom vi bruker for mye oljepenger, så stiger renta og utgiftene til bolig. Derfor må vi ha en kraftig omfordeling i samfunnet. Det er behov for en helhetlig gjennomgang av problemene mange kommer opp i. I forrige måned hadde jeg et møte med representanter fra berørte departementer og rødgrønne stortingsrepresentanter for å diskutere problemene for låntakere som låner mer enn de kan tilbakebetale.

– Folk blir prakket på lån de ikke kan betjene, mens staten og inkasobyråene tjener seg søkkrike på folks gjeldskriser. Her må kreditorene ta større ansvar, slik tilfellet er i for eksempel Danmark og Sverige hvor salærene er betydelig lavere. Møtet viste at det foregår mye positivt i departementene og at det er stort engasjement for å hindre at flere får problemer. Dette kommer vi til å jobbe aktivt med i tiden framover, sier Karin Andersen, som understreker at å avskaffe fattigdom er et felles og kollektivt ansvar vi alle har. – Hele samfunnet må dra i samme retning for å komme i mål, sier hun.

tekst og foto: Margrethe Høydalsvik

Noen å dele hverdagen med

Nå kommer Fuge. Et nytt familieprosjekt i Kirkens Bymisjon, der frivillige rekrutteres til å være støtte- og kontaktpersoner for "voksne som er viktige i barns liv". Den som har tid, overskudd og lyst til ta på seg et ansvar som medmenneske er velkommen på laget.

Det er prosjektmedarbeiderne Bjørg Engebretsen og Camilla Lunde ved FORUS – Kirkens Bymisjons senter for barn, unge og familier, som nå lanserer Fuge. De inviterer nye frivillige til å melde seg. Prosjektet har bakgrunn i arbeidet med "Home-start". Men Fuge skal dekke behov for folk som også har ansvar for større barn.

- Vi har sett at det er mange med ansvar for større barn som også trenger en venn og støttestøtteperson å ha kontakt med i en tøff hverdag. I Fuge-arbeidet trenger vi folk til å være støtte "for personer som er viktige i barns liv", sier Bjørg og Camilla.

- Ikke bare foreldrestøtte?

- Nei, det er mange personer som kan være viktige for barn: Besteforeldre, tanter og onkler, en nær nabo. Og de trenger noen å dele hverdagen med.

- Hvem kan være frivillig i Fuge?

- Vi trenger et bredt spekter av personer. Det viktigste er å være et medmenneske, en venn som kan by på sin livserfaring, og som kan stille opp i en tidsavgrenset avtale som kontaktperson. Stikkordene er tid, overskudd og lyst.

- Og oppgavene?

- Det kan være alt fra bare å være en god samtalepartner til å ta utflukter på kafé og kino, følge med på en butikkrunde, gå en tur sammen - det de to finner ut av som nyttig. Mange som har en vanskelig hverdagssituasjon med barn, har nesten ikke annet nettverk enn det profesjonelle hjelpeapparatet. En mor sa det slik til sin frivilligkontakt: "Du er den eneste normale jeg kjenner". Det handler om å ha noen å dele hverdagen med.

Prosjektlederne på Fuge understreker de legger vekt på "god kjemi" og vil koble personer som kan passe godt sammen i en voksenkontakt som styrker barnets situasjon. Alle frivillige får et kort innføringskurs, og oppfølging underveis fra prosjektstaben i Fuge.

Camilla Lunde (tv) og Bjørg Engebretsen: Klare til å ta imot nye frivillige i familieprosjektet Fuge.

Happening for nye frivillige

I arbeidet med å skaffe nye frivillige, vil Fuge gjøre seg synlig byen i løpet av sommeren. 8. august blir det informasjonsstand på Egertorget midt i Oslo, og 14. august inviteres både nye og erfarne frivillige – og alle andre som ønsker, til "happening" og minikonsert i Tøyenkirken.

FUGE –

Frivilligkontakt som tilbyr hjelp og støtte til personer som er viktige i barns liv.

Prosjektet drives av FORUS
FORUS - Kirkens Bymisjons senter for barn, unge og familier, med støtte fra Helse- og Rehabilitering.

Voksne i alle aldre kan melde seg som frivillige til prosjektmedarbeiderne:
Bjørg Engebretsen og Camilla Lunde
ved FORUS, tlf.: 40 00 21 90

- Det er spennende å være frivillig. Du møter livet fra en annen kant, sier Sidsel Wester, pensjonist og erfaren frivillig.

Får mye tilbake

Sidsel Wester har i lengre tid vært frivillig i Kirkens Bymisjon. Den pensjonerte sosionomen anbefaler sterkt å ta utfordringen som frivillig familiekontakt. - Jeg har fått mye tilbake og lært

masse, sier hun.

Fra sitt sosionarbeid har hun mange års erfaring fra sosialkontor, men som frivillig har hun lært om livet fra en annen kant.

- Som frivillig får du en annen type innsikt. Folk presenterer seg for deg på en annen måte. Det siste halve året har jeg bl.a. hatt kontakt med en småbarnsmor fra generasjonen av de første norskpakistanerne som er vokst opp i Norge, og har sett på nært hold hvor vanskelig det kan være.

- Hvorfor ville du være frivillig?

- Jeg er selv i en privilegert situasjon med to barn og seks barnebarn og ønsket å hjelpe noen

som ikke har vært like heldig. Det er flott å kunne bidra i en situasjon der mange er glade for litt.

Som frivillig i Kirkens Bymisjon har hun hatt forskjellige oppgaver. I perioder på et halvt år av gangen har hun vært kontakt for unge kvinner gjennom svangerskap og fødsel. Da har hun vært både venn, "støttekontakt," og reservebestemor. Hun har skaffet barneseng, gått turer, og vært sjåfør.

En gang hver uke er hun også med som lunsj-medhjelper på SAFIR - frivilligsentralen i rusfeltet. Det er en helt annen, men god og trivelig erfaring med å være til stede i et miljø. Her kan hun også utveksle kompetanse med andre frivillige.

Noen grenser

- Det er viktig å være klar over noen grenser som frivillig, sier Sidsel. – Hva ønsker jeg egentlig å bidra med? Hva orker jeg? er viktige spørsmål. Det er nødvendig å sette noen tidsgrenser og avklare hvilken rolle man har. De gangene man møter tyngre problemer hos kontaktpersonen, skal det henvises til fagfolk. En frivillig er ikke behandler.

- Det er spennende, sier Sidsel Wester, for du fyller oppgaven som frivillig avhengig av hvem du selv er.

tekst og foto: Per Frogner

2007: Utvikling og økt aktivitet med eget Kompass

Årsmeldingsrapporteringen for 2007 er unngjort. For Kirkens Bymisjon Oslo, er den preget av at fjoråret var det første året med den nye strategiplanen Kompasset i bruk.

Arbeidet har økt i omfang og intensitet, med større aktivitet og nye innsatsområder. Organisasjonen fikk fornyet form, med endringer i avdelingsstrukturen og opprettelse av nye stabsfunksjoner. Fagavdelingene fikk navnene Mangfold & Oppvekst, Aldring & Kultur og Helse & Sosial.

Personalarbeidet ble styrket med ny personalenhet i generalsekretariatet, ledet av personalsjef. Grunnlaget ble også lagt for en ny fagutviklingsenhet, og lederen for dette arbeidet ble ansatt.

Som del av kompetanse og kvalitetsutviklingen i organisasjonen ble også det nye "Bymisjonsakademiet" etablert, der ca 40 medarbeidere hvert år kan samles til faglig og inspirerende utviklingsarbeid. Temaet for årets samling var: "SKBOs rolle som politisk aktør i en transkulturell offentlighet."

Med Kompassets retninger for påvirkningsarbeid og samfunnskontakt fikk organisasjonen i valgåret også mange anledninger til å delta i offentlig debatt og markering.

Før kommunevalget i september sto en stor gruppe av bymisjonsansatte bak utviklingen av en anbefaling med overskriften "10 bud for en bedre by".

Årsmeldingsbrosjyren fra SKBO er nå tilgjengelig fra hovedkontoret i Tollbugata. Den inneholder viktige bl.a. eksempler fra det faglige og sosiale arbeidet i organisasjonen, kommentarer fra bymisjonsledere, og fortellinger fra virksomhetene.

Bestilles på tlf 02005, eller firmapost@skbo.no

NOEN TALL FRA BYMISJONSÅRET 2007 I OSLO:

- 1514 personer deltok i SKBOs rusbehandlingstiltak
- Ca 4000 personer besøkte kafeen Møtestedet i Skippergata: 15 800 middager er servert
- Aktivitetshuset Prindsen hadde 8625 besøk fordelt på 121 registrerte brukere
- Gatejuristen hadde 306 saker
- 1267 barn hadde sommerferie på Hudøy Feriekoloni
- Nadheim Kvinnesenter hadde kontakt med 910 kvinner fra 41 nasjoner. Av disse var 68 % utenlandske og 32 % norske.
- Myrsnipa hadde 706 samvær mellom barn og foreldre uten samværsrett
- 480 personer/307 familier hadde kontakt med FORUS-senter for barn, unge og familier
- Kirkens SOS hadde ca 34500 henvendelser
- 325 personer oppsøkte Aksept – senter for alle berørt av hiv.
- 4180 var på hverdagsmessene i Tøyenkirken
- 103 organisasjoner brukte selvhjelps-senteret Batteriets tilbud
- 300 personer var registrert som arbeidere i arbeidstiltaket i Oslo sentrum: Lønn som fortjent
- Ca 800 var deltakere ved Primærmedisinsk verksted
- Ca 4100 brukte tjenestene ved sykehjem og eldresentre

Sammen mot ensomhet

Ullern frivillighetssentral har inngått et samarbeid med to menigheter og tre seniorsentre for å bekjempe ensomheten i bydel Ullern.

Kristin Haugen fra Ullern menighet (fra venstre) og Grete Framgarden fra Skøyen menighet er glade for å samarbeide med Esther Marie Lier fra Ullern frivillighetssentral/Kirkens Bymisjon og Terje Bjørkto, seniorveileder ved seniorsentrene i bydelen.

Både menighetene på Ullern og Skøyen og seniorsentrene på Smestad, Ullern og Skøyen har lang tradisjon med å drive besøkstjeneste på hver sin kant. Nå har de gått sammen med frivillighetssentralen for å koordinere arbeidet. I første omgang har de skrevet en avtale om å samarbeide i tre år.

- Så vidt vi vet er det ingen som jobber sammen på tvers av menighetsgrensene på denne måten i andre bydeler i Oslo, sier Esther Marie Lier fra Ullern frivillighetssentral, som er drevet av Kirkens Bymisjon.

Målet med avtalen er å gjøre tjenesten mer smidig og brukervennlig og på den måten bekjempe ensomhet i bydelen. I fremtiden skal det bli enklere og raskere å koble frivillige med personer som trenger en venn til å gå tur med, gå på kafé med eller prate med. I mange tilfeller er det eldre mennesker som føler behov for å ha en besøksvenn, men også unge mennesker og familier kan benytte seg av tilbudet.

- En besøksvenn er et bindeledd ut i verden. Det er nydelig å se endringen det gjør med et menneske, sier Grete Framgarden, diakon i Skøyen menighet.

Ullern frivillighetssentral skal fungere som koordinator og mottakssentral for henvendelser fra frivillige og ensomme.

tekst og foto: Atle Briseid

Sykehjemssdiplom fra byråd og pårørende

Midt i mai var byråd Sylvi Listhaug på gladbesøk på sykehjemmet Sofienbergsenteret. Der delte hun ut diplom. I Oslo kommunes pårørendeundersøkelse for sykehjem i 2007 inntar Sofienbergsenteret 2. plass i rangeringen av byens 54 sykehjem!

- Det er en stor bragd å komme så høyt på denne lista, sa byråden. – Dette viser at dere jobber godt. Det er viktig å skape trygghet for pårørende, så de kan stole på at de nærmeste har det godt.

- Det er vi stolte og glade for. Sølv er bra! Det betyr at vi har gjort mye riktig, men at vi fortsatt har noe å strekke oss mot, sa Jan Kapstad som tok imot diplommet på vegne av huset. Under overrekkelsen var representanter for beboere og ansatte tilstede. Beboeren Harald Albert Bettridge Hansen tok også ordet og bekreftet det gode inntrykket. Han hadde hatt slektninger fra utlandet på besøk som ga uttrykk for at de "ikke hadde sett maken" til godt sykehjem. – Vi trives godt med flott betjening, sa Hansen.

Undersøkelsen måler en lang rekke faktorer som har innvirkning på trivsel blant beboere på sykehjem, blant annet brukermedvirkning, respektfull behandling, tilgjengelighet, informasjon, aktivitetstilbud, måltid, medisinsk behandling og mulighet for privatliv.

På lista som viser gjennomsnittsscoren, kommer alle Bymisjonens seks sykehjem inn blant de 13 beste.

Stolte og glade folk fra hele huset på plass da byråden overrakte diplom for god sykehjemsdrift på Sofienbergsenteret.

Fra venstre: Omsorgsarbeider Katrine Nilsen, byråd Sylvi Listhaug, avdelingsleder Jan Kapstad, avdelingsdirektør for Aldring & Kultur i Kirkens Bymisjon, Anne Marie Johansen, og foran: beboer Harald Albert Bettridge Hansen.

tekst og foto: Per Frogner

Plateinnspillinger i Tøyenkirken

I juni har Tøyenkirken i Bymisjonscenteret vært platestudio. To forskjellige plateprosjekter er lydfestet. Begge platene er signert erfarne bymisjonsmusikere og musikken er blitt til i bymisjonsfellesskapet.

Gateprest Carl Petter Opsahl er også profesjonell musiker (klarinetter) og brukte de første dagene i juni til å spille inn sin tredje plate med melodier han selv har komponert. "Love, the Blues" er tittelen, og Carl Petter har fått med kjente musikerprofiler på plata: Tord Gustavsen, flygel og Jon Christensen, trommer.

Plata avslutter en trilogi inspirert av treenigheten, "Skaperen, Frigjøreren og Livgiveren." - Det meste av musikken er blitt til i møte med mennesker på gata, forteller komponist Opsahl.

Senere i juni inntok Andreas Utnem kirkerom og mikrofoner sammen med Trygve Seim. Andreas er pianist og komponist og har i en årrekke vært Tøyenkirkens faste menighetsmusiker. Han har laget både liturgisk musikk og andre komposisjoner som nå havner på opptaket fra kirkerommet. Trygve Seim er med sine saksofoner en stigende stjerne på norsk og internasjonal musikk-himmel, og har også vært en flittig gjest i Tøyenkirken.

Carl Petter Opsahl (t.v) har fått med seg Tord Gustavsen ved klaveret til sin nye plate med egne bymisjonsmelodier.

Plata har arbeidstittel "Messe" og de to musikerne prøver i sin musikk å fange atmosfæren i messeliturgiens ulike ledd.

Bymisjonshøsten blir musikalsk!

tekst: Per Frogner foto: Atle Briseid

Rusinstitusjonene vant anbudskampen

Kirkens Bymisjon Oslos fire virksomheter innen spesialisthelsetjenesten på rus har alle inngått avtale med Helse Sør-Øst om fortsatt drift etter utgangen av inneværende periode. Det betyr at A-Senteret, Mørk Gård, Origosenteret og Veslelien har sikret sitt driftsgrunnlag de neste 4-5 årene.

Rusinstitusjonen Veslelien i Brumunddal var blant de 15 institusjonene som fikk fornyet tillit av Helse Sør-Øst.

De fire virksomhetene har i løpet av inneværende periode lagt stor vekt på å øke kompetansen blant de ansatte og sikre god kvalitet på behandlingen, og det var nettopp kvalitet som var det sentrale elementet i vurderingen. I tillegg ble det lagt vekt på tilgjengelighet, leveringssikkerhet og pris.

Alle Kirkens Bymisjons rus-behandlingsinstitusjoner var blant de 15 institusjonene som fikk avtale med helseforetaket om fortsatt drift når inneværende periode ender 30. juni. Totalt kom det inn 37 tilbud.

- Vi mener vi har fått avtaler som sikrer pasientene tilbud med høy kvalitet, sier konserndirektør i Helse Sør-Øst, Steinar Marthinsen.

De fire virksomhetene har i løpet av inneværende peri-

A-senteret fikk avtale om totalt 18 plasser, Mørk Gård fikk avtale om 14 plasser og både Origosenteret og Veslelien fikk avtale om 36 plasser. A-senteret har også inngått avtale om polikliniske behandling.

tekst og foto: Atle Briseid

Sturla Stålsett styreleder i HUK

Generalsekretær Sturla Stålsett får en sentral plass i arbeidsgiverorganisasjonen HSH, når han nå er valgt som styreleder for seksjonen for helse, utdanning, kultur og frivillighet (HUK).

Det er første gang en bymisjonsleder har en så sentral posisjon i det som også er Kirkens Bymisjons arbeidsgiverorganisasjon. Som leder for HUK-styret får Sturla også plass i HSHs hovedstyre, som er rådgivende organ for administrerende direktør.

HUK-seksjonen omfatter virksomheter som eies og drives av private organisasjoner og/eller stiftelser. Dette er sykehus, sykehjem, eldresentra, rusinstitusjoner, behandlingsinstitusjoner, apoteker, skoler og høyskoler, barnehager, familievern, krisesentre, barnevern, museer og kunstsentra.

Det nye vervet gir generalsekretæren en viktig posisjon i utformingen av de frivillige organisasjonenes plass og bidrag på velferds- og kulturfeltet. Et sentralt tema er hvordan "lov om offentlige anskaffelser" skal forstås og brukes overfor i de ideelle organisasjonene i "tredje sektor".

Over 1500 HSH-medlemmer teller inn under HUK-seksjonen.

tekst: Per Frogner

NorgesGruppen og «Lønn som fortjent»

NorgesGruppen støtter Lønn som fortjent fordi mennesker i rus- og gatemiljøet får utføre noe meningsfullt, og fordi samfunnet trenger disse tjenestene. Bildet er fra Kiwi-kjeden, som også samarbeider med andre virksomheter i Kirkens Bymisjon.

NorgesGruppen støtter «Lønn som fortjent», som var Oslos første systemsettingstiltak for mennesker i rusmiljøet. I løpet av noen få år har det blitt et populært tilbud, og tiltaket drives som jobbsentral der det er mulig å få jobb på dagen uten å måtte forplikte seg til lengre avtaler.

NorgesGruppen har samarbeidet med Kirkens Bymisjon gjennom flere år, og «Lønn som fortjent» er en viktig del av samarbeidet. At selskapet støtter dette prosjektet er enkelt å begrunne,

både fordi mennesker i rus- og gatemiljøet får utføre noe meningsfullt, men også fordi samfunnet trenger disse tjenestene.

«Lønn som fortjent» selger tjenester til offentlig og private bedrifter. Oppdragene kan være vindusvask, rydding, ishakking, rundvask og maling. NorgesGruppen har nærmere 2 000 utsalgssteder som preger og blir preget av gatemiljøet. «Lønn som fortjent» bidrar til å bedre dette miljøet, samtidig som prosjektet representerer et positivt menneskesyn.

– Det er motiverende å få penger man har jobbet for, men penger i seg selv er ikke det viktigste. Mennesker som er vant til å bli utstøtt,

føler her at de blir sett. De føler at de er nødvendige og gjør en innsats i samfunnet, på lik linje med andre. Slikt gir stolthet og mening, sier Nina Brekke Rese, prosjektleder for "Lønn som fortjent".

Målgruppen er personer i rusmiljøet. Det stilles ikke krav om rusfrihet på jobb, men det er ikke tillatt å ruse seg i arbeidstiden og man må være «frisk» nok til å kunne jobbe. Alt arbeid utføres i team og sammen med en arbeidsleder. Arbeidstakerne møter om morgenen i lokalene i Fred Olsens gt. der man skriver seg på en oppmøteliste. Deretter blir det trukket lodd med oppmøtelista som grunnlag, og antall oppdrag bestemmer hvor mange som blir trukket ut. Jobbene blir fordelt av «Lønn som fortjent» sine ansatte og frivillige.

Tekst og foto: Tormod Sandstø, NorgesGruppen

Kort om NorgesGruppen:

NorgesGruppen er landets største handelshus. Konsernets kjernevirksomhet er detalj- og engrosvirksomhet innenfor daglige forbruksvarer. Selskapet er representert i dagligvare gjennom tre landsdekkende kjedekonsepter (Kiwi, Meny og Spar) samt et nærbutikkonsept (Joker) og et regionalt stormarkedskonsept (Ultra). I tillegg har selskapet virksomhet innenfor kiosk og servicehandel med blant annet kjedene MIX, Deli de Luca og Fresh

Visste du at..

- Kirkens Bymisjon i Oslo fikk 56 762 gaver fra privatpersoner i 2007.
- De faste giverne ga 28 % av disse gavene til tross for at de bare utgjør 12 % av det totale antall givere.
- Faste givere ga dobbelt så mye som snittet for alle givere i 2007
- De ga lavere beløp per gave, men mye oftere enn gjennomsnittet.
- Andelen som bruker AvtaleGiro stiger. I fjor kom 78 % av gavene fra de faste giverne gjennom AvtaleGiro.

Nøkkeltall 2007:	Alle givere	Faste givere
Antall gaver:	56 762 stk	21 909 stk
Gjennomsnittsgave:	236 kr	172 kr
Gjennomsnitt giver:	683 kr	1 569 kr
Antall gaver per giver:	3	8
Største gave:	100 000 kr	95 000 kr

Anledningsgaver og minnegaver

Har du vurdert muligheten til å støtte Kirkens Bymisjon i forbindelse med ditt eget jubileum eller ved en bisettelse i familien?

I fjor mottok Kirkens Bymisjon Oslo 186.000 kroner i minnegaver og 158.000 kroner i anledningsgaver. Vi fikk dessverre ikke takket alle. For å takke og følge opp gavene, trenger vi adresser og kontaktdetaljer, og ikke alle legger ved slik informasjon. Vi vil herved takke alle som har gitt oss gaver ved bursdager, jubileer, brylluper eller bisettelser.

Hvis du lurer på noe, eller vil gi oss beskjed om en anledningsgave eller minnegave, kan du gå inn på vår nettside på www.bymisjon.no eller ringe 02005.

Bli en giver med grønn profil

Kirkens Bymisjon har som mål å bli en miljøvennlig organisasjon. Selv om organisasjonen ikke har en miljøbelastende produksjon, har vi forbedringspotensial på mange områder innenfor vårt daglige virke. Når

vi skal analysere oss selv i forhold til kravene som stilles, vil dette blant annet omfatte avfallshåndtering, energibruk, helse/miljø/sikkerhet og innkjøpsavtaler. I praksis handler dette om å forbruke mindre og bli bedre på sortering av avfall.

I denne forbindelse har vi også sett på forbruk av papir, trykksaker og porto, og hvordan vi kan forbedre oss i dialogen med deg som giver.

Hva kan du gjøre

Hva kan du gjøre for å hjelpe Kirkens Bymisjon i miljøarbeidet? Vi sender mange brev og giroer til våre givere. Ved å bli fast giver med Avtalegiro kan vi spare både papir og transport med posten. Avtalegiro er både en økonomisk og miljøvennlig måte å gi på. Ved å bruke Avtalegiro blir et avtalt gavebeløp trukket rett fra kontoen og du kan si farvel til papirgiroer i postkassen. For å få Avtalegiro kan du bruke slippen nedenfor, eller fylle inn fullmaktsskjema som du finner på www.bymisjon.no. (fullmakten må fortsatt gå via post, da vi trenger din underskrift).

Ja takk til e-post

Fra høsten 2008 ønsker vi å sende takkebrev på e-post til de av våre givere som har registrert sin e-postadresse hos oss. Dersom du har e-post adresse er det derfor fint om du gir oss melding om det. Dette kan du gjøre ved

å gå inn på www.bymisjon.no/e-post. Dersom du ønsker det kan du imidlertid fortsatt motta takkebrev på papir eller du kan reservere deg mot takkebrev dersom det passer deg bedre.

Etter hvert tenker vi også å sende ut annen informasjon på e-post, når det er relevant. Kanskje kan vi inviterer deg til noe som skjer i byen? Men vi ber deg om å være litt tålmodig med oss i starten – vi er fortsatt grønne ...

Hans Jacob Torkildsen, markedssjef

SVARSKJEMA «BYMISJON»

Ververens navn: ..... Postadresse: .....

Jeg ønsker å bli **FAST GIVER** med kr: ..... per: måned kvartal halvår år

Jeg vil betale gjennom: avtalegiro tilsendt giro

Ditt kontonummer ved avtalegiro (11 siffer):

Navn: .....

Adresse: .....

Postnr.: .....

Poststed: .....

Underskrift: .....

KIDnummer (fylles ut av Kirkens Bymisjon)

Andre beskjeder til Kirkens Bymisjon:

Jeg ønsker ikke bladet "Bymisjon" tilsendt, men vil fortsette å være giver.

Jeg ønsker å få tilsendt informasjon om:

- Kirkens Bymisjon
- Fast givertjeneste - LYSGLIMIT
- Anledningsgaver
- Minnegaver
- Testamentariske gaver
- Annet:

Mottakers kontonummer:
7011 05 18593

Porto
er
betalt

Kirkens Bymisjon

Svarsending 1012
0090 Oslo

Klassisk, stilig og god kvalitet. Omtrent slik ønsker Leiro at sykkelen skal se ut.
Tegning: Rasmus Leiro.

Lager egen bymisjonssykkel

Kirkens Bymisjon i Fredrikstad er i gang med å lage landets eneste norskproduserte sykkel. Den urbane, klassiske og solide sykkelen skal være på markedet før sommerferien.

I ett år har Kirkens Bymisjon drevet sykkelverkstedet Pedalen på stasjonen i plankebyen. Verkstedet, som er et sysselsettingstiltak for personer med rusbakgrunn, har vært en suksess siden starten. Nå tar daglig leder Rasmus Leiro prosjektet et skritt videre og lager landets eneste norskproduserte sykkel.

- Det blir en klassisk sykkel med stålramme og tidløst design. Den skal ikke stå tilbake for noen andre sykler når det gjelder kvalitet, sier han.

Leiro, som er sykkelfreak på sin hals, vet alt om trender innen sykkelverdenen. Den nye sykkelen blir derfor uten dempegaffel og tykke dekk, som gir mye friksjon og motstand. I stedet blir det en urban sykkel med skinnsete, tynne dekk og identitet.

- Vi bygger sykkelen etter modell fra sykkelbudene i New York. Den kommer til å signalisere tilhørighet og at du ikke er en vanlig G-sport-kunde, sier han.

Bygger eget merke

Ved å kalle sykkelen "Fredrikstad" håper Leiro at befolkningen i plankebyen skal trykke den til sitt bryst.

- Mens tradisjonelle Fredrikstad-produkter som Simo barnevogner og Hamax barneseter flytter produksjonen ut av byen, starter vi et nytt merke som folk i byen kan være stolte over. Dessuten er det ekstra fint at de som bygger opp sykkelen, er personer som på en måte står utenfor samfunnet. Nå er de med på å sette Fredrikstad på kartet, sier Leiro.

De ulike sykkelmodellene vil han kalle opp etter kjente steder i byen, som for eksempel "Bellevue".

- Hadde det vært en sykkel med samme navn som bydelen jeg bor i, så hadde i alle fall jeg kjøpt den med det samme, sier han.

Rasmus Leiro drømmer om at den nye bymisjonssykkelen skal bli en "snakkis" i Fredrikstad. Arbeidstakerne på Pedalen sykkelverksted, som skal bygge sykkelen, er personer med rusbakgrunn.

Håndlagde hjul

Det er den danske produsenten Recykel som skal levere delene. Arbeidstakerne på Pedalen har allerede vært på studietur til København for å se på produksjonen og lære om dansk sykkelkultur. Nå skal de læres opp i preparering av rammer, bygging av hjul og ferdigmontering.

- Mye av hemmeligheten bak god kvalitet ligger monteringa. Når du kjøper sykkel av oss, kan du være sikker på at den kommer med håndlagde hjul, solid ramme og fett på alle steder. Håndlagde hjul oppleves helt annerledes enn robotbygde, sier han.

Innen sommerferien håper Leiro at de første syklene skal trille rundt på veiene i Fredrikstad.

- Vi satser på å bygge opp i det små. Det skal være en kvalitetssykkel, så vi ønsker heller å ha ventelister. Det skal være litt unikt å eie en slik sykkel, sier han.

Håper det blir en "snakkis"

Han drømmer om at bymisjonssykkelen skal bli et kjent skue i Fredrikstad, og kanskje også i andre norske byer. Kirkens Bymisjon i Kristiansand driver tilsvarende sykkelverksted, og Bymisjonen i Drammen står på trappene til å gjøre det samme. De må gjerne stjele ideen.

- Drømmen er at dette skal bli en kul greie – at det sprer seg på folkemunne og blir en snakkis. Det hadde vært morsomt å se massevis av disse syklene rundt om i byen, sier han.

Bymisjonkryssord

BYMISJON HAR SLIKE OPPAD										VEIEN TIL NIDA- ROS	DOVEN BÆRE- VINGE	ØDE VISE NADE						ROMER- TALL 1000
DEN HELLIGE ÅRDS FØD- SELSDAG	HASTE	TAPET	EN- TALL (FORK)	MÅ LED- ERE GJØRE MED FORBE- HED AV FEIL		ANNE EVENSEN	ASIAT					DAL- SIDE						RENSET MED DAMP
↳												OPP- HISS- ENDE	SPRÅK- FAMILIE					
KROPP SKIKK, DANN- ELSE							BLY- GLANS											
↳				LAND	PRESNS AV VÆRE		BILKJ. TEGN THAI- LAND	FIRMA- NAVN		ÅPNER MUNNEN	TRINN		TRE- SORT	HUNN- KJØNN- ARTIKKEL				
S MIL LE	NARRE- STREK	VIRK- ELIG									MAT- SKJØNNER 7882							
↳							ASIAT FLATE- MÅL							ARNE EVENSEN KJ. TEGN SØLV				↳
	SMILTE TALL				HØVEL- FLIS								HOVD PORO URO					
KRYDDER- PLANTE HUS- DEL					VIKTIGE EGEN- SKAPER Å HA													DREN
↳					POLI- TISK PARTI		RYDDE, ORDNE	PLOG- ER										KLOKKE
TSAR- EN										ROMER- TALL 50		SYMBOL NANO	SIKKER					
STOL- PRE							↳	😊		↳						KJ. TEGN ERBIUM		↳

Kryssordforfatter: Rolf Bangseid.

Klipp ut og send kryssordløsningen til Kirkens Bymisjon, Tollbugt. 3, 0152 Oslo, innen 25.juli

Navn.....

Adresse:.....

Løsning nr.2-2008										A		G		R	
										B		A	I	N	O
K				L		O	B	O	T	R	I	T	T		
R	U	S	M	I	S	B	R	U	K	E	R	E	A		
O	T	R	E	P	U	T	T	J	U	R	I	S			
A	N	E	N	E	R	K	I					N	O	T	
P	N	E	U	M	O	K	O	K	E	N	E		E		
R	O	S	E	S	B	R	I	O			N				
I	M	I	T	A	S	J	O	N	E	R		B	O		
E	N	N	T	E	O	A	S	T	O	M	T				
S	E	G		R	E	G	N	E	S	T	A	V	E		
E	S	F	A	N	O	N	N	E			E	N			
E	S	S	E	N	S	E	L	A	M	A	R	I	E		

VINNERNE AV KRYSSORDET FÅR KRONPRINSESSE METTE-MARITS SALME-CD "SORGEN OG GLEDEN".

"Sorgen og gleden" er gitt ut på Kirkelig Kulturverksted og er en samling av salmer som har hatt spesiell betydning for kronprinsessen. Både kjente og kjære salmer og mindre kjente perler har fått plass på plata. Her finner du for eksempel "Mitt hjerte alltid vanker", "Blå salme" og en syd-samisk oversettelse av "Måne og sol". Flere anerkjente, norske solister, deriblant Maria Solheim, Susanne Sundfør og Lars Lillo-Stenberg, har vært med på innspillingen av salmene.

VI GRATULERER VINNERNE AV OPPGAVEN I FORRIGE NUMMER.

Asbjørg Giil
6958 Sørbovåg

Heidi Martinsen
0171 Oslo

Liv Jøril Nøvik
0855 Oslo

B-PostAbonnement

Søker etter glede

Når Trine Knutsen føler seg trist og lei, tar hun frem en liten, rød bok og skriver dikt. Mange er blitt til på bussen, t-banen og Nadheim kvinnesenter. Opp gjennom tiden har hun skrevet flere hundre dikt.

- Jeg er ikke så flink til å snakke om følelser. Derfor startet jeg med å skrive dem ned. Når jeg leser gjennom det jeg skriver, får jeg reflektert over det jeg føler, sier hun.

Trine startet med rus da hun var 13 år og har i mange år vært en trofast gjest på Nadheim kvinnesenter, Møtestedet og Lønn som fortjent. Da Tom Georg Rødland fra Nadheim kvinnesenter fikk lese en av diktsamlingene hennes, ble han inspirert til å sette musikk til fire av diktene. Cd-en "Søker etter glede" ble spilt inn i Nadheims lokaler. Trine synger selv.

- Jeg er veldig stolt av cd-en. Jeg synes Tom Georg har vært utrolig flink med melodivalget. Det er nesten så jeg får lyst til å gråte når jeg hører sangen "Søker etter glede", sier hun.

Dikt til kjæresten

Det diktet som betyr mest for Trine, er "Stå opp, du lillegutt". Det skrev hun til kjæresten, som ofte sov ut rusen på sofaen. Dessverre døde han tidligere i år.

- Han fikk aldri høre melodien, men han leste diktet og syntes det var fint, sier hun.

Det andre diktet som er gjengitt på denne siden, er et uttrykk for de følelsene hun ikke er så flink til å snakke om.

- Øyet er sjelens speil. Hvis du ser i øynene mine, så ser du hvordan jeg har det, sier hun.

Takknemlig

I dag er Trine 46 år. Hun har det siste året jobbet tre dager i uka på sysselsettingstiltaket Lønn som fortjent. Der lager hun vakre, små engler av glass. Målet er å skaffe seg arbeidstrening for på sikt å komme ut i en jobb. Fortjenesten av cd-salget gir hun i sin helhet til Nadheim kvinnesenter.

- Det gjør jeg av takknemlighet for all hjelp og omsorg jeg har fått av Bymisjonen opp gjennom årene. Det har vært mye omsorg, sier hun.

Cd-en kan kjøpes ved å henvende seg til Nadheim kvinnesenter, tlf: 22 05 28 80 eller firmapost.nadheim@skbo.no

tekst: Atle Briseid

Vår side

På vår side trykker vi ord og uttrykk fra deltakerne i Kirkens Bymisjons mange tiltak og virksomheter. Denne gangen gjengir vi to dikt av Trine Knutsen, som er gjest ved Nadheim kvinnesenter, Møtestedet og Lønn som fortjent. Diktene har fått melodi og er spilt inn på cd-en "Søker etter glede".

STÅ OPP, DU LILLEGUTT

Stå opp, du lillegutt
som sover
Snart titter sola fram.
Det er en ny morgen.
En ny, ny dag.
Stå opp, du lille venn.

Stå opp
Se, solen har begynt å skinne
Stå opp
Det er en ny dag.
Stå opp
Du må ikke sove den bort
Se, solen den skinner
i dag...

Stå opp, du lillegutt
som sover
Snart titter sola fram.
Det er en ny morgen.
En ny, ny dag.
Stå opp, du lille venn.
Stå opp, du lille venn.
Stå opp, du lille venn.

SØKER ETTER GLEDE

Den ligger i hjertet mitt.
Jeg la den der selv i går.
Må bare hente den fram.
Sånn at alle kan se
at jeg har glede i hjertet mitt.

Hvor var du? Kom fram.
Jeg la den et sted, hvor var det?
Hvor er du? Kom fram.
Jeg la den et sted.
Jo, nå vet jeg det.

Den ligger i hjertet mitt.
Jeg la den der selv i går.
Må bare hente den fram.
Sånn at alle kan se
at jeg har glede i hjertet mitt.

Et smil og det kommer glede
i hjertet mitt.
Et smil og det kommer glede
Du må bare se det.

Den ligger i hjertet mitt.
Jeg la den der selv i går.
Må bare hente den fram.
Sånn at alle kan se
at jeg har glede i hjertet mitt.